

[Klim Behnke]

et lovforslag fra socialministeren for at lappe på nogle af de værste skader.

Det er uærligt at føre politik på den måde, og derfor har vi i Fremskridtspartiet også på en langt klarere og mere præcis måde tilkendegivet, hvordan vi mener vi skal behandle landets pensionister. Det sker i form af et ændringsforslag, der går ud på, at selve folkepensionens grundydelse sættes op for alle. Uanset om de pågældende har lidt penge på kistebunden eller de tjener lidt ved at slå naboens græsplæne, skal de have folkepensionen forhøjet ganske enkelt af den grund, at folkepensionisterne er nogle af dem i vort samfund, der har det allerdårligst.

Der er også et andet problem for landets folkepensionister, og det er, at modeordet ældreboliger er blevet misbrugt til at nedlægge en masse plejehjemspladser. En masse af de pensionister, der har et reelt plejebehov, står i dag uden muligheder. De kan vente på at blive vasket en gang om ugen, eller hvor tit det nu passer med personalenormeringen at komme forbi og hjælpe de ældre.

Derfor har vi også fremsat ændringsforslag, der betyder, at kommunernes muligheder for at få etableret regulære plejehjemspladser bliver forøget, og derfor glæder det os selvfølgelig, at SF også har noteret sig, at det ændringsforslag ligger der. Vi synes så, det er lidt tamt, at SF ikke kan mande sig op til mere end at undlade at stemme for det pågældende forslag. Jeg skal nemlig modsat meddele, at når SF's ændringsforslag på det tilsvarende område kommer til afstemning, støtter Fremskridtspartiet det selvfølgelig, fordi Fremskridtspartiet og SF på dette punkt har fælles gods.

Men også en række af samfundets øvrige dårligt stillede grupper mener vi kræver en ekstra indsats. I formiddags havde vi en diskussion om de handicappede. Jeg skal for god ordens skyld gentage, at for en lang række af de konti, der vedrører hjælp til handicappede, ønsker Fremskridtspartiet, at der bliver brugt flere penge, fordi de handicappede ikke har samme mulighed som vi andre for at klare sig selv.

Særligt i disse år med 350.000 arbejdsløse, eller hvor mange der reelt er, er det at være handicappet bestemt ikke nogen let situation. Der er ikke plads rundt omkring på virksomhederne til, at handicappede kan få den tilknytning til et normalt liv, som vi andre har, og

derfor bliver mange af dem efterladt derhjemme uden kontakt til omverdenen. Derfor ønsker vi, at der bliver brugt nogle flere penge på en række af de områder, der vedrører handicappede.

Så er det jo efterhånden ved at gå op for flere og flere mennesker, hvad regeringens skattereform går ud på. I takt med at man i pauserne mellem at klippe julepynt får kigget lidt på skattekortet for 1994, oplever flere og flere skatteydere, at det løfte, som regeringen afgav, nemlig at det kun var plattenslagerne og dem, der lavede skatteunddragelse, der ikke fik glæde af skattereformen, heller ikke holdes. Flere og flere opdager, når de prøver at regne deres skat ud – det er nemlig ikke helt nemt, for man skal selv have regnemaskinen frem og regne bruttoskat og ATP-bidrag osv., inden man kan nå frem til at finde ud af, hvad skatten bliver næste år – at de skal betale mere i skat, end de har gjort i år. Og det er der jo en ganske god grund til, fordi regeringen i sin iver efter at lukke såkaldte huller i skattelovgivningen rent faktisk har lavet en skattereform, som bliver til stor skade for de fleste og til gavn for de færreste.

Og de, der endelig er de plattenslagere, som man har langet ud efter fra regeringens side, har jo været hurtige nok til ved hjælp af revisorer og advokater at sørge for, at deres aktiver er blevet placeret på Jersey eller i Hong Kong eller andre steder, så de ikke bliver berørt af skattereformen. Men de ganske almindelige danskere, som ingen udveje har ud over at betale deres skat, hver gang de får lønindkomst udbetalt, har ingen muligheder. De skal efter vores mening – hele den danske befolkning skal efter vores mening – have en klækkelig skatteforbedring forstået på den måde, at vi ønsker, at skattelettelsen skal formuleres sådan, at alle uanset indkomst får glæde af den.

Derfor er løsningen også, at man fordobler den skattefrie bundgrænse fra de nuværende ca. 30.000 kr. til 60.000 kr. Vi har så den baggrundstanke med det, at det jo reelt bliver til størst gavn for dem med de laveste indkomster, og det er lige præcis også det, der er meningen, for de, der har de laveste indkomster, er dem, der i øjeblikket har det allersværest i vort samfund.

Så har vi jo også erklæret bruttoskatten krig, og som det første skridt foreslår vi derfor, at de